

podkladem žádosti st-logy k žal. úřadu, aby propustil místnosti ty ze záboru.

Jest tedy stížnost ve všech směrech nedůvodněná, pročez ji slušelo zamítnouti.

Č. 1938.

Pozemková reforma: K otázce výhod zaměstnanců velkého poz. majetku, pozbyvších svého zaměstnání následkem převzetí zabraných nemovitostí státem (§ 75 zák. náhr.).

(Nález ze dne 6. února 1923 č. 2136).

Věc: Jiří B. v B. (adv. Dr. V. Říha z Prahy) proti pozemkovému úřadu v Praze (rada stpů E. Knapp) stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Následkem provádění pozemkové reformy na velkostatku P., měl st-l, jenž byl šafářem ve dvoře B., pozbyti svého místa.

Aby docíleno bylo dohody o požadavcích st-lových z důvodů jeho propuštění, jednal komisariát stpů se st-lem, při čemž bylo s výhradou schválení stpů umluveno, že úřad dopomůže st-li k dosažení podobného místa u zimní hospodářské školy v Pardubicích, kdyby však to nebylo možné, že mu vyplatí odbytné 7000 Kč, při čemž by st-li zůstala vyhrazena dispoice s dosavadním jeho bytem až do 1. května 1922.

Splněním některého z těchto požadavků a to buď tím, že st-li zaopatřeno bude ono místo, nebo že se mu dostane finančního odškodnění, měl býti nárok jeho úplně vyrovnán.

Stpů odvolává se na ustanovení § 75 náhr. zák. vyzval podle této úmluvy kuratorium zimní hospodářské školy, jíž se dostalo přidělu ze zabraného majetku, aby přijalo st-le do služeb hospodářství této školy za těchže podmínek, za jakých jmenovaný dosud na velkostatku byl zaměstnán, kuratorium však proti této výzvě se ohradilo, udávajíc, že nemůže provedený přiděl dodatečně na tuto podmínku býti vázán, a že by hospodářství školy nesneslo tak značného zatížení.

Na to rozhodl se stpů vyplatiti st-li smluvené odbytné, st-l však dle zprávy komisariátu odmítl odbytné přijmouti a požadoval, aby mu opatřeno bylo místo jiné.

Nař. výnosem vyzval pak úřad komisariát, aby se st-lem, který přes své protokolární prohlášení ze dne 14. října 1921, jímž se zavázal, že se spokojí s odbytným 7000 Kč, požaduje opatření služby jiné, více jednáno nebylo, nýbrž aby po uplynutí dané výpovědi byl služby sprostěn, a aby na něho byla podána žaloba na vyklizení naturálního bytu. Spolu vyzval úřad komisariát, aby o tomto rozhodnutí st-le vyrozuměl.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje stížnost zaměstnancova, namítajíc, že stpů neprávem odepřel st-li zaopatřovací požitky z důvodu, že nebyl trvalým zaměstnancem, neboť st-l byv od r. 1915 do 1. ledna 1922 zaměstnán jako definitivní šafář celoročně ve dvoře B. při zemědělské výrobě, musí pokládán býti za trvalého zaměstnace ve smyslu vlád. nař. z 13. května 1921 č. 189 Sb.

Nss uvážil o stížnosti takto:

Žal. úřad tím, že prohlásil, aby se st-lem o jeho žádosti za opatření jiného místa více jednáno nebylo, zamítl tento požadavek st-lův t. j. opatření jiného místa a to z důvodu, poněvadž se st-l písemně zavázal, že se spokojí s odbytným 7000 Kč. Naproti tomu namítá stížnost, že úřad odepřel st-li nárok na zaopatřovací požitky z důvodu, že není trvalým zaměstnancem.

Než úřad neodepřel st-li zaopatřovacích požitků vůbec, tím méně pak učinil tak z důvodu, který udává stížnost.

Úřad zajisté poskytl st-li zaopatření a učinil tak ve formě odbytného se zřetelem na úmluvu se st-lem uzavřenou. Z toho patrno, že stížnost podkládá rozhodnutí skutkový základ jiný, než na jakém toto skutečně spočívá a brojí proti němu námitkami, jež směřují vesměs jen proti skutkového a právního základu, na němž nař. rozhodnutí jest vybudováno, kovou podstatu nař. rozhodnutí beze vší výtky.

Jdou tedy námitky stížnosti vesměs mimo, neboť nepostihují skutkového a právního základu, na němž nař. rozhodnutí jest vybudováno, a proto bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1939.

Administrativní řízení. — Řízení před nejv. spr. soudem: Rozhoduje-li úřad jako revisní instance ve věci, v níž je pořad instační již vyčerpán, jest rozhodnutí jeho nezákonné. Ke skutečnosti té přihlíží nss z moci úřední.

(Nález ze dne 6. února 1923 č. 2137.)

Věc: Josef U. v D. jako správce majetku Albrechta H. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran trestu pro opožděné podání soupisu pozemkového majetku.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem z — uznal služnovský úřad v Bánovcích Albrechta H. resp. jeho zástupce Josefa U. vinným přestupku § 9 vlád. nař. ze dne 9. ledna 1920 č. 61 Sb., jehož se dopustil tím, že nepředložil stpú-u ve lhůtě tímto nařízením stanovené soupis pozemkového majetku, a odsoudil jej pro tento přestupek k pokutě 5.000 K, v případě nedobytnosti k třídnímu uzavření na vlastní útraty.

Z rozsudku prvé stolice podal Josef U. za Albrechta H. odvolání, o němž rozhodl županský úřad v Trenčíně rozsudkem z —, kterým potvrdil rozsudek prvé stolice ohledně viny i důvodů, snížil však uloženou peněžitou pokutu na částku 1.000 Kč, zároveň pak vyslovil, že proti jeho rozsudku není dalšího odvolání.

Na to podal Josef U. žádost o revizi na základě § 3 zák. čl. XX z r. 1901 k ministrovi pro Slov., jež výnosem z — odmítl tuto stížnost jako bezdůvodnou, poněvadž dle § 5 bodu 6 a § 10 vl. nař. skončila lhůta k podání soupisu zabraného majetku pro vlastníka statků majících výměru přes 869.6 ha dnem 20. května 1920, během kteréž lhůty byl odsouzený